

تظاهرات معلمان در تهران، شکستی دیگر برای اصلاح‌طلبان

جدال در محافل بالای حکومت اسلامی برای چگونگی تقابل با جنبش روز افزون اعتراضی کارگران و دیگر اقشار اعتراضی تداوم دارد. استراتژی «مهار و سیاست‌زدایی جنبشهای اعتراضی» از طریق سوق دادن این حرکتها به مسیر قانونی و مسالمت‌آمیز و استراتژی «بریدن دست و گردن، حلق‌آویز کردن در ملاء عام» دو راهکار دوجناح حکومتی در نحوه رویارویی با جنبش اوج‌یابنده کارگری و توده‌ای است. جناح اصلاح‌طلب رژیم جمهوری اسلامی و نهادهای وابسته بدان، با آگاهی به بن‌بست شیوه سرکوب عریان، کمر به نجات نظام متعفن اسلامی بسته است. از همین رو نیز اینان کوشش فراوانی برای ایجاد نهادهای فرمایشی صنفی در میان صنوف مختلف کشور بعمل می‌آورند. تظاهرات معلمان در تهران اقدامی بود در این راستا که با شکست مواجه گردید. علیرغم تلاش نهادهای حکومتی در کنترل شعارها و صفوف تجمع‌کنندگان، این تظاهرات تبدیل به حرکتی علیه هر دوجناح حاکم گشت. بدلیل درگیری باندهای درون حکومتی، جنبش اصلاح‌طلبی نتوانست مهر قانون و اصلاحات را بر این تظاهرات بکوبد. در کنار شعارهایی نظیر «حقوق سالانه یک معلم حقوق ماهانه یک وزیر است»، شعار «بیت‌المال حیا کن هاشمی را رها کن» روح نارضایتی سیاسی حاکم بر تجمع‌کنندگان را بنمایش گذاشت. افزون بر آن، برخلاف برنامه‌ریزی قبلی جهت تجمع در مقابل مجلس و صدور قطعنامه فرمایشی، شعار «مجلس به این بی‌غیرتی، هرگز ندیده ملتی» موجب رسوایی سازمان‌دهندگان این حرکت شد.

کارگران، معلمان، مردم!

ترفند «اعتراضات صنفی و قانونی» جناح اصلاح طلب حکومت اسلامی، ریشه در هراس اینان از خروش انقلابی توده‌های میلیونی دارد. نظام «سرمایه‌داری عادل‌واصلاح‌شده» وجود ندارد. سرمایه‌داری، نظم بی‌عدالتی و بی‌حقوقی، نظم فقر و فحشاء و نظم جنگ و جنایت است. اگر از جنگ و سرکوب و فقر و بیعدالتی به ستوه آمده‌اید، علیه کلیت سرمایه‌داری، علیه همه جناحها و احزاب آن متحد شوید! این اتحاد تنها و تنها از طریق تکیه به بزرگترین و عظیم‌ترین نیروی دگرگون‌ساز جامعه، یعنی طبقه کارگر و حزب انترناسیونالیست آن ممکن میگردد. حزبی که باید بدست مبارزان کارگری و حمایت شما ایجاد گردد. حزبی که با سازماندهی انقلاب کمونیستی، بنای جامعه‌ای نوین را پی خواهد ریخت.

یا براندازی نظم سرمایه‌داری از طریق انقلاب کمونیستی و یا بربریت سرمایه‌داری. راه دیگری وجود ندارد.

تشکیلات کارگران انترناسیونالیست

۵ بهمن ماه ۱۳۸۰